

Sestra Kristýnka neřekne nic, jen posměšně nakrčí nos.

Táta pomalu odložil příbor vedle talíře, chvíli mlčel a nakonec řekl:

„No, až budeš dospělý, dělej si, co chceš! Ale teď nebudeš hrát ani za Spartu, ani za Slavii! Za Viktorku Vestec!“

A bylo to. Kdyby v tu chvíli někdo upustil v kuchyni špendlík, Patrik by to slyšel. Ale zatímco jemu v hlavě duní bouře, kolem se znovu ozve cinkání příborů.

Inu, velké okamžiky se někdy odehrávají velmi nenápadně.

KAPITOLA 3

HŘIŠTĚ. Zelený obdélník dlouhý mezi 90 a 120 metry, široký 45 až 90. Magické místo. O divadle se říká, že jeviště je natolik zázračné, že tam mrzáci odhazují berle, slepým se vrátí jejich zrak, nemocní se rázem uzdravují a že se tam obyčejný herec může stát anglickým králem či královcem dánským. Jenomže to zdaleka ještě nevědí nic o fotbalovém hřišti.

Tady se uskutečňují touhy. Tady se sny proměňují v realitu. Tady každodenní obyčejné starosti ztrácejí význam. Tady se z kluků stávají hrdinové a z tátů kluci.

Tady vládne království HRY.